

Assessing the Gains: Israel–Iran Conflict Amid Ceasefire Transcription

Prof. Boaz Ganor's Interview on Galei Tzahal

In English:

Now on Galei Tzahal – Tali Lipkin-Shahak and Tal Baram.

Tali Lipkin-Shahak:

And I'm here, joined by Professor Boaz Ganor, President of Reichman University and founder of the International Institute for Counter-Terrorism at Reichman University.

Good day to you, Professor Ganor.

Let's try to zoom out and look at the bigger picture. On this day, at this hour—what have we achieved? And more importantly, where will we continue to encounter in the next stages of the war, especially from your perspective as a terrorism expert, considering the methods Iran employs, including through other means, given that the standoff continues and the conflict remains unresolved?

Prof. Ganor:

First of all, as tempting as it may be to summarize things here and now, we must be very, very cautious. We don't know exactly where things stand. We don't know precisely what remains of Iran's nuclear capabilities. We don't know what has become of those 400 kilograms of enriched uranium. We don't know what ballistic capabilities they still retain.

There are many things we simply don't know.

What we do know is that the Iranians have indeed been struck in almost every possible way: their military capabilities, their ballistic capabilities, and other military capacities have been significantly damaged.

The Islamic Revolutionary Guard Corps (IRGC) were hit hard. Their scientists were hit hard. Their proxies—hit hard.

One thing we know for certain: the hatred toward Israel, and also toward the United States, has not ended. Therefore, we must consider that this fundamentalist Islamic regime, which has a long memory—as we’ve seen in many incidents involving terrorist and other types of responses that occurred months, sometimes even years after the triggering event—will likely seek, at some point, to activate such capabilities again, potentially against Israel and perhaps even the United States.

Tal Baram:

So the big question, Professor Ganor—whether in the realm of game theory, international relations, or wartime strategy—from your point of view, wouldn’t it have been wiser, if possible, to conclude this conflict with some sort of political agreement? Even one that lays out general principles to guide future developments? Because, based on what you’re saying, it sounds like we may face this confrontation again—in a month, or two...

Prof. Ganor:

Tal, I might surprise you—but I genuinely believe we are currently in Phase A of an arrangement. I wouldn’t call it a political agreement, because there will not be a political agreement with Iran—but this is an arrangement in the style of an additional agreement between the United States and Iran.

And we’re only at Phase A of it. I believe that’s what Trump is aiming for, and I also think that the conditions are quite ripe—at least when it comes to the nuclear issue.

I'm not sure that's true regarding their ballistic capabilities—I don't see the Iranians currently willing to give up anything in that area. And certainly—not when it comes to terrorism and their use of proxies—as part of any such agreement.

Tali Lipkin-Shahak:

Actually, I might flip that around and say this: the nuclear issue—we don't really know what they have or what capabilities are already at their disposal. But in terms of the ballistic issue, I get the impression that we've actually handled it quite effectively.

Tal Baram:

According to the data—and here I always urge caution, since we can't know for sure if we hit our targets precisely—the IDF estimates that over 50% of their missiles have been destroyed, including a significant impact on their production capabilities.

We know it takes time to manufacture such a missile; it's not something you can just produce overnight.

Prof. Ganor:

But they still have the ability to procure such capabilities.

Tal Baram:

Certainly—from places like North Korea, for example.

From what I gather from your comments—and Tali and I spoke about this earlier—despite what's often attributed to Trump, including his colorful style, bold or even contradictory statements, there seems to be a lot of logic in how American policy is being conducted.

That is, there's a certain order—if we are, as you say, only in Phase A of some sort of emerging arrangement, at least on the nuclear issue.

Prof. Ganor:

Look, from the point in time we're in right now—with a short-term retrospective view—I would say yes.

I think there have been major achievements—for the Israeli government, certainly for the IDF, and also for the United States.

But the real question is—what will remain and what will be left in the hands of the Iranians, if and when they decide to escalate. And I believe that terrorism is indeed one of the tools at their disposal. It's important to understand that Iran operates with three mechanism of terrorist activity:

1. **The first mechanism** includes Iran's own internal agents—such as the Iranian Ministry of Intelligence, operatives from the ministry, the Revolutionary Guards, and the Quds Force. We've seen quite a few attacks carried out directly by official Iranian government elements.
2. **The second mechanism** consists of proxies. Here, we've seen Hezbollah take the lead and so forth—but not abroad. We know that the capabilities of these Iranian proxies abroad typically rely on what are called **sleeper cells**. They also recently threatened to use such sleeper cells. These are Hezbollah operatives who left Lebanon, settled in other countries, received training, and have been on standby—sometimes for years. At a certain point, they may be activated.
3. **The third mechanism**, which the Iranians have used extensively, is the **criminal circle**. In this model, the Iranians essentially *buy* terror attacks—they go to criminal organizations, mafias, and other actors in various countries, and simply pay large sums of money to carry out attacks. We've seen such incidents in the past as well.

All three of these circles could potentially be activated by Iran in the near or distant future.

Tali Lipkin-Shahak:

And above all, we assume the motivation exists.

Tal Baram:

And the capability to carry out actions without leaving a clear “fingerprint.”

Prof. Ganor:

That’s their major advantage when it comes to terrorism—because they can always claim it wasn’t them. That it had no connection to them.

That it was a local criminal group, or an exiled Iranian individual, or a Hezbollah defector who carried out the attack.

Tali Lipkin-Shahak:

Professor Boaz Ganor, President of Reichman University and founder of the International Institute for Counter-Terrorism—thank you very much for speaking with us, as always, a pleasure.

בעברית:

עכשיו בגלי צה"ל – טלי ליפקין שחק וטל ברעם.

טלי ליפקין שחק:

ואני כאן, ואיתנו פרופסור בועז גנור, נשיא אוניברסיטת רייכמן ומי שייסד את המכון למדיניות נגד טרור באוניברסיטת רייכמן. שלום לך, פרופסור גנור.

אז ננסה להסתכל בזום אאוט – ולהתבונן קצת מרחוק על התמונה. ביום הזה, בשעה הזאת – מה השגנו? ובעיקר – איפה עוד ניפגש עם המשך המלחמה, בתור מומחה לטרור, והאופן שבו איראן יודעת לפעול גם באמצעים אחרים, בהינתן שהמסתמה נמשכת והסכסוך לא בא אל פתרונו?

פרופ' גנור:

אז קודם כל, עם כל הפיתוי לסכם כאן ועכשיו – אנחנו צריכים להיות מאוד מאוד זהירים. אנחנו לא יודעים בדיוק מה פני הדברים. אנחנו לא יודעים בדיוק מה נשאר מבחינת יכולות הגרעין של האיראנים. אנחנו לא יודעים מה קורה עם אותם 400 קילוגרם אורניום מועשר. אנחנו לא יודעים מה היכולות הבליסטיות שנשארו.

יש הרבה מאוד דברים שאנחנו לא יודעים.

אנחנו כן יודעים שהאיראנים באמת נפגעו כמעט בכל דרך אפשרית: היכולות הצבאיות שלהם, היכולות הבליסטיות, היכולות הצבאיות האחרות נפגעו קשה.

משמרות המהפכה נפגעו קשה. המדענים נפגעו קשה. הפרוקסיז – נפגעו קשה.

דבר אחד אנחנו יודעים בוודאות – אנחנו יודעים שהשנאה לישראל וגם השנאה לאמריקה לא הסתיימה. ולכן צריך לקחת בחשבון שהמשטר הפונדמנטליסטי האסלאמי הזה, שיש לו זיכרון ארוך – וראינו את זה באירועים רבים של תגובות טרוריסטיות ואחרות שעשו חודשים, לפעמים אפילו שנים אחרי האירוע המחולל אחד.

הם ינסו להפעיל בשלב מסוים יכולות כאלה – גם נגד ישראל ואולי גם נגד ארצות הברית.

טל ברעם:

אז השאלה הגדולה, פרופסור גנור – גם במובן של תורת המשחקים וביחסים בין מדינות, גם בניהול מלחמה – אם מנקודת המבט שלך לא היה נכון יותר אם היה אפשר לסיים את המלחמה באיזושהי סגירה מדינית גם שלפחות לוקחת קווים כלליים שאיתם אפשר ללכת לעתיד. כי לפי מה שאתה אומר, ייתכן שנפגוש את העימות הזה שוב – בעוד חודש, חודשיים...

פרופ' גנור:

טל, אני אולי אפתיע אותך – אבל אני בכנות מאמין שאנחנו בשלב א' של הסדר. אני לא רוצה לקרוא לזה הסדר מדיני, כי לא יהיה הסדר מדיני עם איראן – אבל זה הסדר שהוא בסגנון של הסכם נוסף בין ארצות הברית ובין איראן.

ואנחנו נמצאים רק בשלב א' שלו. אני חושב שלשם טראמפ חותר, ואני גם חושב שהתנאים די בשלים – לפחות בכל מה שקשור לגרעין.

אני לא בטוח שזה נכון לגבי היכולות הבליסטיות – אני לא רואה את האיראנים היום מוותרים על שום דבר בתחום הזה. ובוודאי ובוודאי אני לא רואה שלא בתחום הטרור והשימוש בפרוקסיז – כחלק מהסכם כזה.

טלי ליפקין שחק:

דווקא אני הייתי בודקת להפוך את זה ולומר כך: עניין הגרעין, אנחנו לא יודעים מה יש או ואלו יכולות עומדות לרשותם כבר. עניין הבליסטי, אני דווקא מתרשמת ששם טיפלו לא רע בכלל.

טל ברעם:

על פי הנתונים, ופה אני תמיד זהיר כי אי אפשר לדעת אם אנחנו פגענו בדיוק. צה"ל מעריך סדר גודל של מעל 50% של טילים, וגם ביכולת שלהם לייצר אותם מההתחלה. אנחנו יודעים שזה שלוקח זמן עד שאתה מייצר טיל כזה, זה לא דבר פשוט.

פרופ' גנור:

אבל יש להם יכולת לרכוש כזו.

טל ברעם:

ודאי גם מצפון קוריאנה וכדומה.

מה שאני מבין מהדברים שאתה בעצם אומר – וגם אני וטלי דיברנו על זה בהתחלה – זה שלמרות מה שמייחסים לטראמפ הדרך ה"ססגונית", עם אמירות בוטות ולעיתים סותרות, יש הרבה מאוד היגיון בדרך שהמדיניות האמריקנית מתנהלת. כלומר, יש סדר מסוים – אם אתה מדבר שאנחנו רק בשלב א' של סוג של הסדר מתהווה לפחות בנושא הגרעין.

פרופ' גנור:

תראה אני חושב שלפחות בהסתכלות מהרגע שבו אנחנו נמצאים, הסתכלות רטרוספקטיבית קצרה, בהחלט כן. אני חושב שיש השיגים גדולים מאוד – גם לממשלת ישראל, גם לצה"ל, וגם לארצות הברית.

אבל השאלה היא באמת – מה יישאר ומה יוותר בידיים של האיראנים, אם וכאשר הם ירצו להסלים. ואני חושב שטרור הוא בהחלט אחד מהאמצעים. צריך להבין – לאיראן יש שלושה מעגלי הפעלה של טרור:

1. המעגל הראשון – זה בעצם אותם הגורמים האיראנים אינטגרליים כמו משרד המודיעין, פעילים ממשרד המודיעין, משמרות המהפכה, כוח קודס. ראינו לא מעט פיגועים שבוצעו ישירות על ידי גורמים איראנים ממשלתיים.
2. המעגל השני – הפרוקסיז. כאן אמנם ראינו את חיזבאללה מקבל את ההובלה וכן הלאה – אך לא בחוץ לארץ. כאן, אנחנו יודעים שהיכולות של אותם פרוקסיז איראנים בדרך כלל מסתמכים על מה שנקרא תאים רדומים. הם גם איימו להשתמש בתאים האלה בימים האחרונים. תאים רדומים זה אותם פעילי חיזבאללה שעזבו את לבנון, השתקעו במדינות אחרות, עברו הכשרה – והם מוכנים לקריאה ולא הופעלו במשך שנים. בנקודת זמן מסוימת – הם עלולים להיות מופעלים.
3. המעגל השלישי – שהאיראנים עשו בו הרבה מאוד שימוש הוא המעגל הפלילי. כאן האיראנים קונים פיגועים. הם הולכים לגופים פליליים כמו המאפיות וארגוני פשע אחרים במדינות שונות, ופשט משלמים הרבה כסף לצורך ביצוע פיגועים במדינות האלה. גם סוג כזה של פיגועים ראינו בעבר.

שלושת המעגלים האלה עלולים להיות מופעלים על ידי האיראנים בעתיד הבינוני, הקרוב או הרחוק.

טלי ליפקין שחק:

ובעיקר אנחנו מניחים שהמוטיבציה קיימת.

טל ברעם:

והיכולת לבצע פעולות מבלי להשאיר "טביעת אצבע" ישירה.

פרופ' גנור:

זה היתרון הגדול מבחינתם בפיגועי טרור כי הם תמיד יכולים לטעון שזה לא הם ומה הקשר בכלל אליהם. שזו יוזמה של גורם פלילי מקומי, או של איראני גולה, או איש חיזבאללה גולה שביצע את הפיגוע.

טלי ליפקין שחק:

פרופ' בועז גנור, נשיא אוניברסיטת רייכמן ומייסד המכון למדיניות נגד טרור – תודה רבה שדיברת איתנו, כתמיד תענוג.